

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

OK
294.5

Book No.

J 628

N. L. 38.

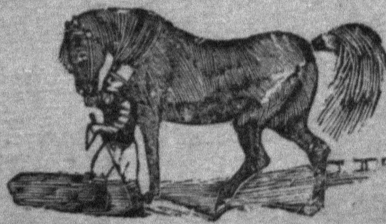
MGIPC—S4—38 LNL/56—22-5-57—50,000.

କରିଲେ - ପାଟଣା

ସେତୁପାଳଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ଶ୍ରୀ ରୋଷୀନାଥ କେନାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ଲେଖିତ

ପ୍ରଥମକାର ପ୍ରକାଶିତ ।

Printed by M. Ch. Das.
AT THE MANOMOHAN PRESS.
4B, CROUCH LANE,
CALCUTTA.
1923.

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ / ୩

ପାଞ୍ଚପଇସା ମାତ୍ର ।

କରିଲେ - ପାଟଣା

ସେତ୍ରପାଳଙ୍କ ଜଣାଣ ।

(ବିଜନା ସଙ୍ଗୀତ)

(ରଞ୍ଜିତ ଚୋରାଶିଳା, ଶ୍ୟାମ କି ବଞ୍ଚଇ ଗୋ ଜେମାକେଇ ବଞ୍ଚେ)

ଦେଖୁ ଦେଖୁ କାଲି, କରୁଛି ବିଚାର ହେ ସେଷପାଳ । ପଦ ।

ଅଥାଲ ଅଟେ ଏ ସଂସାର ବାରିଧି

ତୁମ୍ଭ କୃପାବଳ ହେବ ସବୁ ସିଦ୍ଧି

ତୋ ଅମୃତ ଚରଣ, ଅମୃତ କାରଣ

ଶରଣ ପଶିବୁ ପଦତଳ । ୧ ।

ସୁଖେ ଦୁଃଖେ ତୋର ଅଭୟ ନାମକୁ

ଜପିଣ ନିର୍ଭୟେ ଲବୁ ସମ୍ପଦକୁ,

ବ୍ୟାଧିର ଔଷଧ, ତୋ ନାମ ନିରବଧି

ଦମ୍ଭ ପର ତୋ ଆଶ୍ରା କେବଳ । ୨ ।

ସୁଦୟା ପ୍ରକାଶି ତାରୁଛି କାଳକା

ସେଥିଯୋଗୁ ନାମ ବଢୁଛି ପାଳକ ।

ଦୁଃଖୀୟ ବାରେକ, ଆମ୍ଭ ମନଦୁଃଖ

କାଟିଦିଅ ଗୋପୀର ଜଞ୍ଜାଳ । ୩ ।

(୨)

(ଜଣାଣ)

(ଜନରସୁରକୁ ମାରି ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ରହି—ବୁଝେ)

କର କରୁଣା କାଳିକେ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧନା
କହୁକି ଶ୍ରୀ କ୍ଷେଷପାଳ ଜଣାଣ କାହାଣୀ ହେ ।

କହିଲେରେ,

ବିଜେ ପ୍ରଭୁ ପୋତାନଦୀ କୂଳେ ହେ । ୧ ।

ଖଣ୍ଡି ବ ବୋଲ ମୋ ଦୁଃଖ ଅତି ଆରତରେ
ଖଟାଇଛି ମୋର ମନ ତୋ ପଦ ପ୍ରାନ୍ତରେ ହେ ।

କ୍ଷେଷପାଳ,

ଖରେ ମୋର ଦୁଃଖକୁ ସହାର ହେ । ୨ ।

ଗରି ମୁକ୍ତଦାତା ପ୍ରଭୁ ଶରଣ ଭୁଞ୍ଜିବୁ,
ଗରିବ ବିନଳ ଘେନି ଆହେ କୃପାକର ହେ ।

ଗଲା ପ୍ରାଣ,

ଦମ୍ଭଜନ ଦମ୍ଭ ବିନାଶନ ହେ । ୩ ।

ଆହ୍ୱାନ ତୋ ଥିଲା ପୂର୍ବେ ନାହାଣି ଗ୍ରାମେ
ସେବକକୁ ସ୍ୱପନାର ଅଲଲ୍ ଏ ସ୍ଥାନେ ହେ ।

ଦୟାଶୀଳ,

ନାଶକର ମୋ ଦୁଃଖ ଜଟିଳ ହେ । ୪ ।

(୩)

ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ପ୍ରଭୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥାନ୍ତି

ଦୟା ଲୋକଙ୍କ ଗାରିମା ଦଣ୍ଡକେ ଭାଙ୍ଗୁଛି ହେ ।

କୃପାମୟ,

ଚିନ୍ତୁଅଛୁ ତୋ ପଦ ଆଶ୍ରୟ ହେ । ୫ ।

ଅଶ୍ବ କାହାନରେ ବିଜେ କର ଭ୍ରମଣରେ,

ଶଙ୍କଟ କାଳରେ ଜନେ ଚାନ୍ତିଲେ ବଣରେ ହେ ।

ତରିଯିବ,

ତବ କୃପା ତାହାଙ୍କୁ ହୋଇବ ହେ । ୬ ।

ଶ୍ରୀ ମହାକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଭୁ ହେଲ ଦ୍ଵାରପାଳ,

ବିପ୍ତରେ ବନ୍ଧୁଛୁ ଦେବ ନାମ କ୍ଷେପାଳ ହେ ।

ମନ୍ତ୍ରମାତ୍ର,

ନାହିଁ ମୋ ଶକତି ବନ୍ଧୁବାକୁ । ୭ ।

ଭେରବ ମୁରତ ଧରି ବିଜେ କରୁଥାନ୍ତି,

ତରିଯିବ ଦୂରରୁ ଦେଖିଲେ ଜନ୍ମନାଥ ହେ ।

ଦୟାକର,

ଦୁଃଖଜନେ ଦୁଃଖରୁ ଉଦ୍ଧାର ହେ । ୮ ।

(୪)

ଜପିବି ତୋ ନାମ ପ୍ରଭୁ ଦୟାସ ରଜନୀ ।

ତବ ଅସୀମ ମହୀମା ଅଛି ପଦ୍ମ ଗୁଣି ହେ ।

ଶକ୍ତିଧର,

ଚନ୍ଦ୍ରା ପଙ୍କ ବାରେକ ଉଜ୍ଜାର । ୯ ।

ଡୋଣି ଲଗାଇଲ ପଦେ ଛନ୍ଦ ସବୁ ଆଶା

ଡାକି ରଖ ବାହୁଜଳେ ଉତ୍ତଳଣି ହୁଏା ହେ ।

ଯେତେ ଯୋଷା,

ତୋହଠାରେ ରଖନ୍ତି ଚରସା ହେ । ୧୦ ।

ତୁ ନ ରଖିଲେ ଅରକ୍ଷ ହେଲୁ ପ୍ରଭୁ ଜାଣ

ରକ୍ଷ ରକ୍ଷିବ ଚରଣ କରିଅଛୁ ଟାଣ ହେ ।

ମହାବାହୁ,

ଭାବି ଯିବୁଁ ତୁମେ ଥାଉଁ ଥାଉଁ । ୧୧ ।

ଶରଳ-ଉରଜା ବାଳା ଗଳାମାଳା ପରି,

ଅରଳା ଭକ୍ତି ରଖନ୍ତି ଏକ ଧ୍ୟାନେ ବସି ।

ସ୍ଥାନବେଳ,

ପ୍ରଳୟ ବୁନ୍ଦୁଳା ହୋନ୍ତି ଦୁଲ । ୧୨ ।

(୫)

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତି ନିରେଖି ଟଳେ ତୋ ହୃଦୟ,
ମନବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁ ହୋଇଣ ସଦୟ ହେ ।

ମୁଁ ଅଜ୍ଞାନ,
କି ବଞ୍ଚିବି କିହୁତେ କାହାଣୀ ହେ । ୧୩ ।

ଶରଣ ରକ୍ଷକ ଟାଣି ପରା ତୋର ବାହା,
କାରଣ ନ କଲେ ମୋର ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ରହା ହେ ।

ପଣ ମୋର,
ଚରଣ ସେବିବି ଅହରହ ହେ । ୧୪ ।

କବିଲେ ପାଟଣା ବାସି ଅଳ୍ପ ଆନନ୍ଦରେ,
ତୋ ସେବାରେ ଲାଗି ରହୁଛନ୍ତି ଅକାତରେ ।

କ୍ଷମା କରୁ,
ବିପଦ ଘୁଞ୍ଚାଇ ପରା ତାରୁ । ୧୫ ।

ଭୋଗ, ଖୋଜ, ବିପଦରେ ତୋର ନାମ ଜପି,
କରୁଛୁ କାଳଯାପନ ହୋଇ ଅଳ୍ପ ସୁଖି ହେ ।

ତୋର ଆଶ୍ରା,
ଅବରତେ କରିଥୁ ଆଶା ହେ । ୧୬ ।

(୨)

ଭୁବନାରେହଣେ ପ୍ରଭୁ' ଲଳା ଲଗାଇଛି,
ଅଶକ୍ତ ଜନଙ୍କ ଶକ୍ତି ଶଶକେ ଦେଉଛି ହେ ।

ତୋର ଦୟା,

ହୋଇଲେ ଡରିବ ଜନ୍ମନାହା ହେ । ୧୬ ।

କରାଏ ଯେ ପ୍ରକାଶନ ତୋହରି ସ୍ବାହାନ,
ସୁ ପ୍ରସନ୍ନେ ବର ଦେଉ ଲଭଇ ସନ୍ତାନ ହେ ।

ସୁଖ ଭୋଗ,

କରିଣ ସେ ଲଭଇ ଆର୍ତ୍ତଗୀ ହେ । ୧୭ ।

ତୋ ପଦ୍ମରେ ଭକ୍ତ ସଦା ଯେନ୍ତୁ ରଖିଥିବ,
ବ୍ୟାଧିମୁକ୍ତ ହୋଇ ଆନନ୍ଦରେ ବିହରିବ ହେ ।

ସମାଶୀଳ,

କେଶ ଧରିଲଣି ଆସି କାଳ ହେ । ୧୮ ।

ନବକାଳିକା ନିରେଣି କଳାପୀ ଯେସନ,
ଉଜ୍ଜ୍ଵାସରେ ନାଟଣ ନିରତେ କରେ ସୁନ ହେ ।

ସେହପରି,

ଆମ୍ଭେ ତବ ଦୟାକୁ ସୁମରି । ୧୯ ।

(୨)

ପ୍ରଦୋଷ ଆଳକିବେଳେ କରଲେ ଦର୍ଶନ,
ମାନସିକ ପାପ ସବୁ ହୋଇବ ମୋଚନ ହେ ।
 ଅମାତ୍ୟ,
ସୁମରିଲେ ଛୁଏ ନବ ବଳ ହେ । ୨୧ ।

ଜାଣ ତୁମ୍ଭେ ଅନୁରାଗୀ ମୋର ସବୁ ଦୁଃଖ,
ରଜୁ ନାହିଁ ଅଳ୍ପ ଜାହା ଚନ୍ଦ୍ରଲେ ବାରେକି ।
କୃପାମୟ,
ଫେଡ଼ି କଷ୍ଟ ଦେଇଣ ଅଭୟ । ୨୨ ।

ଧନ୍ୟ ସେ ଦାରୁଗା ବାବୁ ବଡ଼ ପୁଣ୍ୟବାନ,
 ଖଜାଲହସ୍ତି ଖଟଣି ପଛ ରାଧ ଦାନ ହେ ।
 ବେନି ତାହା,
 ବୋଲହସ୍ତି ରଜେ ବାହା ବାହା ହେ । ୨୩ ।

ବେଶ ହସ୍ତେ ବାଜି ପୁଷ୍ପେ ଯାଅ ଗ୍ରମଣକୁ,
ସ୍ବପ୍ନ ହୋଇ ଜନେ ଭୟେ ଚିନ୍ତା ପଦକୁ ।
ପ୍ରଭୁରଖ,
କ୍ଷଣକରେ ହରୁ ସବୁ ଦଳ । ୨୪ ।

(୮)

ତୋ ପାଳି ଗାଧୁଆ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯେମ୍ବୁ ବଳେ ଦିଏ,
କାଳେ କାଳେ ସୁଖି ହେଲ କାଳ ମୁଣ୍ଡୁ ରହେ ।

ଭାଳି ଗୁଣ,

ଟଳିଯିବ ନିଶ୍ଚୟ ଅଜ୍ଞମନ ହେ । ୧୫ ।

ଦୋଳପୁଷ୍ପମାକୁ ତୋର ଝୁଲଣ ବିଖ୍ୟାତ,
ପ୍ରାମଜନେ ହର୍ଷରେ କରନ୍ତି ସମାପ୍ତ ।

ଭକ୍ତି ଭରେ,

ସେବନ୍ତି ତୋ ଅଭୟ ପୟରେ ହେ । ୧୬ ।

ବଡ଼ ଶୋଭାମୟ ପ୍ରଭୁ ତୋର ପୀଠ ସ୍ଥାନ,
ବିରାଜନ୍ତି ଦୁର୍ଗ ଅଗ୍ରେ ରାଜ ବୃକ୍ଷମାନ ହେ ।

ତରଙ୍ଗିଣୀ,

ପାଶେ କରେ କୁଡ଼ି କୁଡ଼ି ଧନ ହେ । ୧୭ ।

ନିରୁଦ ସ୍ଥାନରେ ବସି କରୁଣା ବିତର,
ଧନୀ ଦୁଃଖୀମାନେ ତୋତେ ସେବି ନରନ୍ତର ।

ପାନ୍ତି ସୁଖ,

ପାଶୋରୁ ବଞ୍ଚକରେ ଦୁଃଖ । ୧୮ ।

(୧)

କନ୍ଧବାକୁ ନାହିଁ ଆଉ ବେଳ ପରା ମୋଡେ,
ଦଣ୍ଡ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଦଣ୍ଡଧର ଦୂତେ ହେ ।
ସାରବାସ୍ତୁ,
ଦଣ୍ଡିବେକ ତୁମ୍ଭେ ଆଉଁ ଆଉଁ । ୧୯ ।

ହୃଦୟ ଅମ୍ଭରେ ଜଳଧର ଘୋଟିଲାଣି,
ମନ କ୍ଷଣଦା ପରାୟେ କ୍ଷଣେ ଖେଳିଲାଣି ।
ବଜ୍ରପାତ,
ସ୍ତୁତି ପଥେ ହୁଏ ଅକ୍ଷୟାତ୍ । ୨୦ ।

ସତେ କି ବେଳି ଲୋଚନୁ ନୀର ବରଷିବ,
ତବ ଦୟା ପ୍ରଭଞ୍ଜନ ନିମିତ୍ତେ ବହୁବ ।
ହେବ ଶୂନ୍ୟ,
କଟାଇବୁ ସୁଖେ ଆମ୍ଭେ ଦାନ ହେ । ୨୧ ।

କରୁଣା-ନିଧାନ ପ୍ରଭୁ ଦବିତ୍ର ବାଞ୍ଛବ,
ଅକରୁଣା ହେଲେ ନିଜା ତୁମ୍ଭଙ୍କ ହୋଇବ ହେ ।
ବଡ଼ ଆଶା,
ନିରତେ ଚରଣ ତୋର ଆଶା ହେ । ୨୨ ।

(୧୦)

ରସା ଦୁଃଖ ପ୍ରଭୁ ପର ଅଭବ ଜଟିଳ,
କଟାଳରୁ ସୁଖେ ଭବି ତୋ ପଦମୁଗଳ ।

ଭକ୍ତବଳ,

ଡାକଡ଼ିଛି ଏ କାଳ କରାଳ ହେ । ୩୩ ।

କ୍ଷମା କର ଅପ୍ରାଧକୁ ଆହ୍ୱେ କ୍ଷମାଶୀଳ,
ନିଆଳ ନ କରୁ ଢିଙ୍କି ରଚାଇ କେବଳ ହେ ।

କ୍ଷେପାଳ,

ସୁଖେ ଗୋପୀନାଥ କାନ୍ଦୁ ବେଳ ହେ ।

ଭକ୍ତି ଶ୍ରୀ କ୍ଷେପାଳଙ୍କ ଜଣାଣ ସମାପ୍ତ ।

କଲକତା ମନ-ମୋହନ ପ୍ରେସରେ
ଶ୍ରୀମୋହନ ଚରଣ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କମ୍ପୁଲ୍‌ଶିବ ଠିକଣାରେ ଏହି ଜଣାଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମିଳିପାରିବ ।

କରିଲେ—ପାଟଣା—

ଅପରପ୍ରାୟମେତ୍ତେ ସ୍ଥଳ ଏବଂ

ନାମ ମୂର ହାଜର ଲେନ, କାଳିଆଟି, କଲକତ୍ତା ।